

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 14Csp/149/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4116227024
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lucia Kuzmová
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2020:4116227024.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra sudkyňou JUDr. Luciou Kuzmovou v spore žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., IČO: 35 831 154, so sídlom Mýtna 48, Bratislava - mestská časť Staré Mesto 811 07, právne zastúpený JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, IČO: 37 927 795, so sídlom Mýtna 48, Bratislava - mestská časť Staré Mesto 810 00, proti žalovanému: Branislav L., nar. X.X.XXXX, bytom B. XXX/XX, XXX 05 Zlaté Moravce, o zaplatenie 952,85 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 925,85 eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 925,85 eur od 10.11.2013 do zaplatenia, pričom súd povoľuje žalovanému splácať dlžnú sumu v mesačných splátkach po 42,40 eur, splatných k 25-temu dňu kalendárneho mesiaca, počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku, pod hrozbou straty výhody splátok pri omeškaní so zaplatením čo i len jednej splátky.

II. Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie, ako aj nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %, o výške ktorej bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 11.10.2016 domáhal, aby súd zaviazal žalovaného povinnosťou zaplatiť mu sumu vo výške 2 712,72 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne od 10.11.2013 do zaplatenia. Súčasne sa domáhal priznania náhrady trov konania.

2. Žalobu odôvodnil tým, že so žalovaným uzatvoril dňa 6.3.2012 zmluvu o pôžičke č. XXXXXXXX, na základe ktorej poskytol žalovanému celkovú sumu pôžičky vo výške X 690,80 eur. Poskytnutú pôžičku sa žalovaný zaviazal splácať v pravidelných 60 mesačných splátkach po 80,45 eur. Žalovaný porušil svoje zmluvné povinnosti, preto bol listom zo dňa 26.10.2013 vyzvaný k okamžitému splateniu poskytnutého úveru. Žalovaný z vyššie uvedenej zmluvy uhradil sumu 1 240,13 eur a celkový dlh žalovaného ku dňu podania žaloby bol vo výške 2 712,72 eur. Žalobca sa voči žalovanému domáhal tiež zaplatenia úrokov z omeškania z dlžnej sumy.

3. Rozsudkom súdu prvej inštancie č.k. 14Csp/149/2016-47 zo dňa 10.9.2018 v prvom výroku súd konanie v časti sumy 84,80 eur zastavil, druhým výrokom zaviazal žalovaného povinnosťou zaplatiť žalobcovi sumu 1 675,07 eur s úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 1 759,87 eur od 10.11.2013 do 13.6.2018, zo sumy 1 717,47 eur od 14.6.2018 do 15.8.2018, zo sumy 1 675,07 eur od 16.8.2018 do zaplatenia, ktoré súd povolil žalovanému splácať v mesačných splátkach po 42,40 eura splatných k 25. dňu kalendárneho mesiaca počnúc právoplatnosťou uvedeného rozsudku pod hrozbou straty výhody splátok pri omeškaní so zaplatením čo i len jednej splátky, tretím výrokom súd žalobu vo zvyšku zamietol a vo štvrtom výroku rozhodol o trovách konania tak, že žalobcovi priznal nárok

na náhradu trov konania v rozsahu 30 %. Zamietnutie nároku žalobcu súd prvej inštancie odôvodnil s poukazom na nedostatky v zmluve o spotrebiteľskom úvere, v ktorej podľa názoru súdu absentovali obligatórne náležitosti, a to termín konečnej splatnosti úveru s tiež termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, na základe čoho súd považoval úver za bezúročný a bez poplatkov. Súd preto žalobu považoval za nedôvodnú v časti istiny vo výške 925,85 eur a príslušného úroku z omeškania z časti istiny vo výške 925,85 eur.

4. Rozsudok súdu prvej inštancie v treťom a štvrtom výroku napadol odvolaním žalobca domáhajúc sa jeho zmeny a vyhovenia žalobe v plnom rozsahu. Poukazoval na nesprávny postup súdu prvej inštancie. Žalovaný na pojednávaní dňa 10.9.2018 uznal nárok žalobcu a v danom prípade boli splnené procesné podmienky pre rozsudok pre uznanie, preto mal súd postupovať podľa § 282 CSP a mal rozhodnúť rozsudkom pre uznanie.

5. Uznesením Krajského súdu v Nitre č.k. 8Co/36/2019-79 odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o zamietnutí zvyšku žaloby a výroku o náhrade trov konania zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie sa nevyšporiadal s prejavom vôle žalovaného na pojednávaní dňa 10.9.2018, kedy žalovaný pred súdom prvej inštancie uviedol, že bude pokračovať v splátkach, nárok žalobcu nepopiera a dlh bude ďalej splácať v dohodnutej sume po 42,40 eur v nadväznosti na prejav vôle žalobcu zo dňa 6.9.2018, v ktorom žalobca uviedol, že v prípade, ak žalovaný uzná žalobcom uplatnený právny nárok, s poukazom na ustanovenie § 282 CSP navrhuje o žalobe rozhodnúť rozsudkom pre uznanie.

6. Po vrátení veci odvolacím súdom súd prvej inštancie nariadil pojednávanie, na ktoré predvolal strany sporu. Právny zástupca žalobcu sa na pojednávanie nedostavil, svoju neúčast' na pojednávaní ospravedlnil z dôvodu hospodárnosti ako aj pracovnej zaneprázdnenosti a súhlasil s prejednaním veci v jeho neprítomnosti. Zároveň navrhol, aby súd žalovaného zaviazal k zaplateniu zostatku dlžnej sumy vo výške 952,85 eur s úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne s tým, že žalovaný bude dlh splácať v mesačných splátkach po 42,40 eur splatných k 25. dňu kalendárneho mesiaca pod stratou výhody splátok.

7. Na pojednávanie sa dostavil žalovaný, ktorý uviedol, že svoj dlh spláca v pravidelných splátkach po 42,40 eur mesačne a pokiaľ ho súd zaviazá k úhrade zvyšku dlhu, žiada, aby mu súd povolil aj ďalšiu časť dlhu uhrádzať v splátkach po 42,40 eur mesačne.

8. Podľa § 282 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len CSP) ak žalovaný uzná nárok uplatnený žalobcom alebo jeho časť, rozhodne súd na návrh žalobcu rozsudkom pre uznanie nároku.

9. Podľa § 285 CSP odôvodnenie rozsudku pre uznanie nároku obsahuje len stručnú identifikáciu procesného nároku a právny dôvod vydania rozsudku pre uznanie nároku.

10. V konaní nebolo sporné, že medzi právnym predchodcom žalobcu ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom bola dňa 29.2.2012 uzavretá Zmluva o poskytnutí pôžičky. Táto zmluva je zmluvou spotrebiteľskou. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a výslovne ustanovuje, že také ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou. V prípade spotrebiteľských sporov nie je uznanie dlhu žalovaným spotrebiteľom pred súdom skutočnosťou, ktorá by zbavovala súd povinnosti preskúmať spotrebiteľskú zmluvu, ktorá je právnym základom uplatneného nároku z toho hľadiska, či neobsahuje neprijateľné zmluvné podmienky. Priečilo by sa zásade spravodlivosti, ak by v konaní pasívni spotrebiteľia boli zvýhodňovaní voči spotrebiteľovi, ktorí dlh pred súdom uznajú, a to častokrát len z obavy, že v opačnom prípade im nebude umožnené uhradiť dlh v splátkach z dôvodu neinformovanosti, neznalosti svojich práv, pocitu bezmocnosti voči dodávateľovi, ktorý je v konaní právne zastúpený a podobne. Okrem iného

v zmysle ust. § 298 v spojení s ust. § 295 CSP je súd povinný aj bez návrhu skúmať neprijateľnosť zmluvných podmienok uvedených v spotrebiteľskej zmluve, alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou, a to nielen tých, na ktorých spočíva uplatnený nárok, ale všetkých ostatných podmienok spotrebiteľskej zmluvy alebo iných zmluvných dokumentov súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou.

11. Uzavretú zmluvu súd podrobil súdnemu prieskumu, pričom dospel k záveru, že zmluva obsahuje všetky obligatórne náležitosti predpokladané zákonom č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení platnom a účinnom v čase podpisu zmluvy (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z. z.“). K náležitostiam zmluvy, ktoré sa mohli javiť ako sporné súd osobitne uvádza, že zmluva obsahuje i ďalej nižšie uvedené náležitosti.

12. Pokiaľ ide o náležitosť uvedenú v § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z., ktorou je uvedenie výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, tu súd poukazuje na eurokonformný výklad uvedeného ustanovenia a tiež na aktuálnu judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, v zmysle ktorej „Nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej ktorej anuitnej splátky. V zmluvách uzatváraných podľa zákona č. 129/2010 Z.z. nemožno od dodávateľov žiadať, aby v nich uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach (samostatne vo väzbe na istinu, úrok a poplatky). Pokiaľ ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z. z. uvádza pojmy „výška“, alebo „počet“ či „termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“, je za použitia eurokonformného výkladu dospieť k záveru, že toto ustanovenie len spresňuje, čo splátka úveru zahrňuje“ (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 22. februára 2018, sp. zn. 3 Cdo 146/2017).

13. Podľa názoru súdu zmluva obsahuje i náležitosť uvedenú v § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z. z. a to termín konečnej splatnosti úveru. Termín konečnej splatnosti úveru musí byť konkretizovaný tak, aby bolo zrejmé, na ktorý deň konečná splatnosť úveru pri jeho riadnom splácaní prípadne. Nie je prípustné, aby sa k tomuto údaju musel spotrebiteľ dopracovať zložitým výpočtom. Spotrebiteľovi má byť už pri samotnom uzatváraní zmluvy jasné, dokedy - do ktorého konkrétneho dňa bude viazaný povinnosťami zo zmluvy. V zmluve o úvere zo dňa 29.2.2012 je uvedený termín konečnej splatnosti úveru (mesiac/rok) 3/2017 a z tohto možno v spojení so všeobecnými obchodnými podmienkami (bod 6.2) , kde je uvedené, že pokiaľ nie je v splátkovom kalendári a/alebo v zmluve a/alebo podmienkach a/alebo VOP stanovené inak, sú splátky splatné do 20. dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci určiť termín konečnej splatnosti úveru na deň 20.3.2017.

14. Vzhľadom na návrh žalobcu na rozhodnutie súdu rozsudkom pre uznanie nároku a vzhľadom na uznanie nároku žalobcu žalovaným tak na pojednávaní dňa 10.9.2018 a 27.1.2020, súd po preskúmaní obsahu uzavretej zmluvy o spotrebiteľskom úvere z hľadiska dodržania obligatórnych zákonných náležitostí zmysle § 282 CSP rozhodol rozsudkom pre uznanie nároku.

15. Žalovanému bola uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi dlžnú sumu z titulu dlhu vzniknutého zo zmluvy o pôžičke č. 7105789 a pretože žalovaný neuhradil dlžnú sumu v dobe splatnosti a je v omeškaní, súd ho zaviazal zaplatiť žalobcovi aj úroky z omeškania podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku.

16. Podľa ustanovenia § 232 ods. 4 CSP lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu. Vzhľadom k finančnej situácii žalovaného mal súd za to, že je dôvodné poskytnúť žalovanému primerane dlhšiu lehotu na plnenie a túto súd určil tak, že žalovanému umožnil splácať dlh postupne v pravidelných splátkach vo výške 42,40 eur mesačne tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

17. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa pomeru úspechu v zmysle § 255 ods. 1 CSP. Keďže žalobca bol v konaní úspešný a zatiaľ čo žalovaný nedosiahol žiadny materiálne merateľný úspech, súd priznal žalobcovi náhradu trov konania v plnom rozsahu (100%).

18. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti uznesenia, a to samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti výroku I. rozsudku pre uznanie nie je odvolanie prípustné okrem prípadov odvolania podaného z dôvodu, že neboli splnené podmienky na vydanie rozsudku pre uznanie (§ 356 Civilného sporového poriadku).

Proti výroku II. tohto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Nitra na Krajský súd v Nitre. (§362 ods. 1 CSP)

V odvolaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisová značka tohto konania. (§ 127 ods. 1 a ods. 2 CSP)

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). (§ 363 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 364 CSP)

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. (§ 365 ods. 1 CSP)

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. (§ 365 ods. 2 CSP)

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 365 ods. 3 CSP)

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o exekútoroch a exekučnej činnosti v platnom znení.